

Anarkistinen kirjasto
Anti-Copyright
2012 elokuu 17

Feral Faun

Konfliktin pelko

Feral Faun
Konfliktin pelko

Feral Faun – Fear of Conflict.
Haettu 17.8.2012 osoitteesta: [http://takku.net/
article.php/20081013125905287](http://takku.net/article.php/20081013125905287)

”Siinä ei todellakaan ole mitään vikaa, että nostat äänesi minua vastaan

ja alleviivaat omaa erityisyyttäsi tai omalataisuusuttasi: sinun ei tarvitse taipua tai kieltää itseäsi”

-Max Stirner

Aina kun useampia anarkisteja kohtaa toisensa, syntyy väittelyjä. Tämä ei ole yllätys, sillä sanaa ”anarkisti” käytetään kuvaamaan laajaa ajatusten ja käytäntöjen kirjoa, jotka ovat usein keskenään ristiriitaisia. Ainoa yhteinen nimittäjä on halu päästä eroon auktoriteetista, eivätkä anarkistit ole samaa mieltä edes siitä mitä auktoriteetti on, puhumattakaan siitä millaiset menetelmät ovat sopivia sen tuhoamiseksi. Nämä kysymykset nostavat esiin monia muita, ja niinpä väittelyt ovat väistämättömiä.

Väittelyt eivät häiritse minua. Sen sijaan minua häiritsee se miten keskitytään yritykseen päästä yksimielisyyteen. Oletetaan, että ”koska me kaikki olemme anarkisteja”, meidän kaikkien täytyy haluta oikeastaan samaa asiaa; ilmeisten erimielisyyksiemme täytyy olla pelkkiä väärinkäsityksiä, joista voidaan aina puhua ja hakea yhteistä pohjaa. Kun joku kieltäytyy ratkomasta asioita ja haluaa ehdottomasti säilyttää oman erityisyytensä, häntä pidetään dogmaattisena. Tämä vaatimus yhteisen pohjan löytämiseksi on ehkä yksi tärkeimmistä syistä sille loputtomalle vuoropuhelulle, joka niin usein syrjäyttää toiminnan oman elämän luomiseksi omilla ehdoilla. Tähän yritykseen yhteisen pohjan löytämiseksi liittyy hyvin todellisten erimielisyyksien kiistäminen.

Yksi erimielisyyksien kiistämiseksi usein käytetty strategia on väittää, että väittelyn erimielisyydet koskevat vain sanoja ja niiden merkityksiä. Ikään kuin sanat joita käyttää ja miten ne valitsee, sillä ei olisi yhteyttä omiin ajatuksiin, unelmiin ja haluihin. Olen vakuuttunut siitä että hyvin harvoissa väittelyissä on kyse pelkistä sanoista ja niiden merkityksistä. Nämä harvat

tapaukset voitaisi helposti ratkaista jos osapuolet selittäisivät selkeästi ja täsmällisesti mitä tarkoittavat. Kun ihmiset eivät voi päästä sopuun edes siitä mitä sanoja käyttää, ja miten niitä käyttää, se viittaa siihen että heidän unelmansa, halunsa ja ajattelutapansa ovat niin kaukana toisistaan etteivät he voi löytää yhteistä kieltä edes yhden kielen sisällä. Yritys latistaa tällainen valtava mielipide-ero pelkäksi semantiikaksi on yritys kiistää hyvin todellinen erimielisyys ja väittelyyn osallistuvien yksilöiden erikoisuus.

Erimielisyyden ja yksilöiden erikoisuuden kieltäminen saattaa heijastaa yhtenäisyys-fetissiä joka juontuu vasemmistolaisuuden tai kollektivismin rippeistä. Vasemmisto on aina pitänyt yhtenäisyyttä suuressa arvossa. Koska useimmat anarkistit, huolimatta yrityksistään erottautua vasemmistosta, ovat vain valtionvastaisia vasemmistolaisia, he ovat vakuuttuneita siitä että yhtenäinen rintama voi tuhota yhteiskunnan joka alati pakottaa meidät yhtenäisyyksiin joita emme ole itse saaneet valita, ja että meidän on siksi päästävä yli eroistamme ja liityttävä yhteen tukeaksemme ”yhteistä asiaa”. Mutta kun antaudumme ”yhteiselle asialle”, meidät pakotetaan hyväksymään pienin käsitteiksi ja kamppailua koskeva yhteinen nimittäjä. Tällä tavoin luodut yhtenäisyydet ovat valheellisia yhtenäisyyksiä jotka menestyvät ainoastaan tukahduttamalla mukana olevien yksilöiden ainutlaatuiset halut ja intohimot, muuntamalla heidät massaksi. Tällaiset yhtenäisyydet eivät eroa tehtaan käynnissä pitävän työvoiman muodostamisesta tai yhteiskunnallisen konsensuksen yhtenäisyydestä joka pitää auktoriteetit vallankahvassa ja ihmiset ruodussa. Massayhtenäisyys, koska se perustuu yksilön pelkistämiseen kokonaisuuden yksiköksi, ei voi koskaan olla auktoriteetin tuhoamisen perusta, vain sen tukemisen perusta muodossa tai toisessa. Koska haluamme tuhota auktoriteetin, meidän on lähdettävä liikkeelle eri perustalta.

Minulle tuo perusta on minä itse – minun elämäni kaikkine intohimoineen ja unelmineen, haluineen, projekteineen ja kohtaamisineen. Tältä pohjalta en muodosta ”yhteistä asiaa” kenenkään kanssa, mutta saatan usein kohdata samanhenkisiä yksilöitä. Voi hyvinkin olla niin, että sinun halusi ja intohimosi, sinun unelmasi ja projektisi käyvät yhteen minun vastaavien kanssa.